

عنوان مقاله:

مکانیسم بارورسازی ابر فوق سرد با تأکید بر بارش در محدوده جنوب شرق کشور و ارزیابی اثرات زیست محیطی آن

محل انتشار:

اولین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عباس رضایی - کارشناس ارشد زهکشی و عضو هیئت علمی دانشگاه کرمان، گروه مهندسی آب

بهرام بختیاری زاده - کارشناس ارشد سازه های هیدرولیکی و مدیر عامل موسسه تارا

مریم ایلاقی حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه صنعتی اصفهان- گروه عمران آب

علی شیخ بهایی - کارشناس پژوهشی جهاد دانشگاهی استان کرمان - گروه منابع آب و موسسه تارا

خلاصه مقاله:

از آنجا که کشور ایران از نظر تقسیم بندی اقلیمی، خشک و نیمه خشک محسوب می شود و با توجه به وقوع خشکسالی های متوالی در چند سال اخیر، بویژه در مناطق مرکزی و جنوبی کشور، پژوهشهایی برای ارائه راهکارهای جدید مقابله با کم آبی انجام شده است که از جمله آنها مطالعه و اجرای طرح تلقیح مصنوعی ابرها می باشد که در راستای ایجاد مدیریت ریسک بجای مدیریت بحران است. اجرای این طرح باعث تخفیف مقطعی خشکسالی شده و تکرار مستمر آن، تنشهای آبی وارده در مقاطع خشکسالی را کاهش می دهد. با استفاده از نقشه های سینوپتیکی و داده های بارش روزانه، سه نوع سیستم باران زا در منطقه کرمان شناسایی شده است. سیستم مدیریتانه ای که از پتانسیل بارش کمتری برخوردار است و در نتیجه نقش کمتری در طرحهای افزایش بارش بر عهده دارد، سیستم سودانی و سیستم ترکیبی (ترکیبی از دو سیستم مذکور) که از پتانسیل بارش بیشتری برخوردار بوده و نسبت به سیستم مدیریتانه ای نقش بیشتری در عملیات باروری ایفا می نمایند. اجرای عملیات تلقیح در سال 1380 با حضور تعدادی از کارشناسان روسی در منطقه عمومی کرمان به انجام رسید که نتایج آن در دست بررسی بوده و ریزنی ها برای ادامه این طرح در دست انجام است

کلمات کلیدی:

بارورسازی ابرها، تغییر اقلیم، ابر فوق سرد، یدورنقره، دی اکسید کربن مایع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/328>

